

BATTONYA ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS KOZGAZDASÁGI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG:	ELŐFIZETÉSI-ÁRAK:	KIADÓHIVATAL:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő: Vásár-utca 641. sz.	Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Egyes szám 16 fillér.	Hova az előfizetések és a hirdetések küldendő: Vásár-utca 641. sz.

A mi társadalmunk.

Sajátságos, a maga nemében szomorú érdekes társadalom ez a mienk. A mai kor kinövésai, ferde uralkodó eszméinek s az emberi jellem lazaságának bizonyítására világosan mutatkoznak a tünetek.

Nálunk a legtöbb embernek t. i. aki elég szerencsés a „magasabb societé“-hez számíthatni; — meg van a maga különleges célpontja, mely felé társadalmi törekvését irányítja; persze a mellett ki-ki a maga egyéni következményeihez képest készségesen társul mindazokkal, kik legalább a látszat szerint ugyanazon célpont felé tartanak.

A köztevékenység egy valóságos titkos stratégiai művelet jellegét hordja magán, melyről sohasem tudhatja senki, hogy hova fog fejlődni, mozgósított csapatokat sem látunk nyílt mezőn a nemes versengés, az igazság tiszta fegyverével küzdeni, csak egyének, eszmék és törekvések holt képei, mintha orvok által lettek volna megfojtva, tünedeznek, fel előttünk romok gyanánt. A szintér és alakjai a mennyire azt a gyakorlatlanabb szem észreveheti — időközönként változnak, de a titkos haditervet szövő s a harcra intező törzs-

kar mindig egy és ugyanaz marad, ügyesen elrejtve magát — fedett pozícióba, itt osztogatják ezután a jól sikerült titkos manőverek után egyéneknek és eszméknek a sorsát, itt ismerik el s jutalmazták a szövetség generálisok és zsoldosoknak a manőverekben szerzett érdemeit; — itt döntenek élet-halálra ama foglyul ejtett emberek felett, kik elég vakmerők voltak a kis királyság határaihoz közeledni s annak udvarába betekinteni; — azon eszmék fölött, melyek akaratuk és érdekük ellenére de a szükségesség törvényének intésére elég merészek voltak megszületni.

Azt a domináló tábor, mely fölülemelkedve az összesség óhaján, nézetén, tisztán két elv vezérli: az *érdek* és *hiúság*. Mindenkor ezt igazolták végrehajtott eszelekvései s azoknak konzekvenciái. Hadi tervekben nyilvánuló ténykedései háttérben mindig ott rejtőzik e két sötét pont, mely elhomályosítja a harcjátékukban elért, bármily ékesen öltöztetett s koszorúkkal cziczomázott, győzelmének vajmi ócska dicsőségét. És nem találkoznak eléggé bátor és nyílt jellemek, kik e valóságos *basa-walam* ellen tiltólag emelnék fel szavukat s annak megteremtői és fentartói ar-

czáról lerántva a takaró fátyolt, egész meztelenségében mutatnák meg a közvéleménynek azok törpeségét.

A feltölt olygarchák akarata előtt gyáván hunyázkodik meg a sokaság s a dróton tánczoló fababákhoz hasonló, jámbor hívek némán, önérzet nélkül, vakon és léhán követik a vaskalaposok jeladását csupán azért, hogy hiúságuknak tömjénezve, a hatalom édes melegén sütkérezhessenek, vagy hogy önző érdekük szerkerét a cél felé egy lépéssel előbbre tolják. Mind csak oda törekszik a hatalom muló fénye köré, míg a jogtalanul elnyomottak küzdelmeik közepett magukra maradnak! A polgár jogvédelme, az igazságérzet, az emberbaráti kötelem, a tisztelet és méltányosság szava mind hallgat és alszik a liliputi hatalom előtt.

A közügyekben is részt ütött magának, társadalmunknak e káros és szégyenletes kinövése, mely fokozatosan mind mélyebben fészkel be magát oda, uton-utfélen lehet tapasztalni, hogy mint vitetnek keresztül dolgok, mint jutnak diadalra önző célok a közérdek ellenére, mint győz a jó fölött a rossz. És azok, kik elég ügyesen kendőzött ravasz fondorlatokkal az igazságot lábbal tiporják s a közjó érdekében való ön-

T Á R C Z A.

A napsugár.

A zenekar keringőt játszott s a dallamos akkordok megtöltötték az ezer gertyalángoktól fényes terem levegőjét. Kacagás, csevegés zaja simult bele a zenehangokba s az étteremből behallatszott a pezsgős palaczkok durrogása.

Minden arczról az öröm fénye sugárzott. . . Nem! Csak egy ember volt, akinek arca sötét komor maradt.

Egyedül állt az ablakfülkében összefont karokkal s lángoló szemek követték a mellette elvonuló párokat. Büszke, mintegy 50 éves ember lehetett. Sűrű hajfürtjeibe, már ősz szálak vegyültek, de szemének kemény tekintete arczának szigorú vonásai még elég férfierőről tettek tanúságot.

És mégis visszavonultan, egyedül állt majdnem meggörbedve, mintha nagy emésztő gondok nehezülénének vállaira.

Gondok? . . . Balogh László, a főváros gazdag polgára, tulajdonosa messzemenő birtokának. . . és gond? Hogy lehetséges ez?

Gazdasága aranyoszlopokon nyugodott.

Híres volt arról, hogy bármely pillanatban milliók fölött rendelkezhetett.

És ime, most megjelenik a bálteremben halavány reszkető ajakkal, révedező tekintettel s olyan arczvonásokkal, melyek elárulják, hogy valami nagyon érdekli. . .

Szemei látszólag mindig egy pontot kerestek a teremben.

Viruló szép fiatalasszony volt a keresett, akinek üde bájos szépsége mindenfelé feltűnést keltett. Nyulánk, karsu természetéhez hozzásimult a selyem szőke haj s ott ragyogott a gyémántos pillangó; hullámz kebelet csokdosták a csipkék, h. fehér vállait a repkedő, csapongó szalagok.

A vig menyecske egy fiatal ember karján repült végig a termen.

Az ifju fiatal sokat emlegetett művész, lázasan ölelte magához s tánczközben halk szavakat suttogott a fülébe.

Balogh közelében két fiatalember állott. Ezek is a tánczó párt nézték s egyikük valamit suttogott a másik fülébe, mire mindketten hangosan fölkacagtak. Olyan hangosan, hogy sokak meghallották. Balogh is meghallhatta.

A két ifju aztán az ablakfülke felé közeledett, de midőn a függőnyt félre-

tolták s aztán elsiettek mint a tetten ka-aott tolvajok.

Balogh halványan, reszketve állott. Hallotta a fiatal emberek gunyos kacaját s tudta vagy legalább sejtette okát.

Feje mellére hullott, kezei ökölbe szorultak s aztán lerogyott a bársonpamlagra. De hirtelen kisetett a bálteremből a szivarozó férfiak közé. Beszélgetett. . . Mit tudta ő miről, mit tudja, hogy kivel. Beszélte összevissza, amint ajkára jött.

Hirtelen egy kéz nehezedett a vállára. Hatrafordult s fivere állt előtte.

— Bátyám! Fogadd meg a barátomat — mondá halkán — vezesse haza Margitot. Viselkedése olyan feltűnő, hogy most már minden száj vele foglalkozik.

— Lajos! — kiáltott fel hangosan Balogh.

— Ez a valóság! — szólt az öcsés és elsietett.

Balogh futva ment a terméken keresztül. Margitot nem találta sehol. Végre lejutott a télikertbe s amint ott végig haladt, egy lugasból suttogás hangzott felé.

— Szóljon Margit! Oh szóljon — suttogta egy szenvedélyes hang. Mély csend. . . Semmi válasz.

A szabadeivűpárt elnöksége által kibocsajtott hivatalos meghívóra, mely lapunk 4-ik oldalán közölve van, — ez-
uton is felhívjuk olvasóink figyelmét.

zetlen állatgyógye alatt lassankint a társadalom erkölcsi és anyagi hanyatlását idézik elő, mézes szavak árán szépen kisiklanak a közvélemény sújtó ítélete alól. A társadalom nem bünteti őket érdem szerint oly vétkekért, melyeket késő unokák is megfognak sínyleni, áldatlan cselekedeteikért, melyekkel nemcsak egyesek ezekkel együtt a társadalom boldogulását sok tekintetben meggátolják.

Mindaddig, míg társadalmunk öntudatra ébredve, meg nem szabadítja magát az önkény és basa-uralom li-dércnyomása alól, addig haladásra, boldogulásra, ne számítsunk, társadalmunk egészséges fejlődését ne várjuk. —bb.

A makói kiállítás.

(Vége.)

A fonó-szövő iparkiállítás az „Első gyulai kötött és szövött iparának gyára tünik ki szép harisnyákkal, Kiss Lajos makói iparos gazdasági kötélárakkal, Weisz Károly és társai vászonneműket állítottak ki Késmárkról.

Az agyag iparral foglalkozók csoportjában az Arad-Csanádi vasutak cementgyára cementmintákat állított ki, Pucher András gyorsmelegítővel állított cserépkályhákat Zsolnay Vilmos pécsi híres majolika gyáros (képv. Janovics A.) igen szép dísz tárgyakat küldöttek a kiállításra.

Legfőbb termék a háziipar kiállításban található. Iskolák magánosok siettek ide hordani a női türelem szép termékeit s az a sok szép munka kizárja hogy mi mindeniket külön méltassuk, pedig igen sokan megérdemelnék azt. Ebben a csoportban legkiválóbb Kellner János tanító munkái, melyek mint a slójd tanulás termékei első feckéi itt egy új

paedagogiai iránynak a játszva tanulásnak. Glück Dezső aradi kézimunka terme nagyon szép munkákat állított ki. Különösen szép Orbán Ignáczné point-lace munkája és Böhm Mariska hintaszék takarója melyhez Lélek Margit készített fejpárnát. Impozáns kiállítása van a Kereskedelmi Múzeum közvetítőjének.

Az állami ipar iskolák kiállításán éppen úgy, mint a makói iparos iskola igen fontos része a kiállításnak. A figyelmes szemlélő itt tanulmány tárgyává teheti azt a munkát, mely az iskolák belsejében folyik, amelyek hivatva vannak művészi képzettséggel bíró józan iparosokat szolgáltatni az országnak.

A mezőgazdasági csarnokban a collectív kiállítók tünnek föl. A mezőhegyesi állami uradalom mely a párisi kiállításán szerepelt tárgyait küldötte a mezőhegyesi csukorgyár mirature gépeivel, a makói hagyma szövözetet termény kollektívájával igen szépen képviselik a mintagazdaságokat.

A járművek csarnokában találjuk az izléses hintókat, nyerges munkákat kiállító iparosokat, kik közül Dojcsák József makói kocsigyártó tünik ki leginkább Hidvégi Pál és ifj. Hodács János nagyon szép czikkekkel vettek részt a kiállításán, dícséret illeti őket a csinért, használhatóságért. Tenner M. László és tsa szegedi szép hordó collectiót állítottak ki. Ebben a csarnokban van elhelyezve a kisebb gépipar és gazdasági eszközök. Kucses Károly Makó igen ügyes szerszám-gép és sorvető gépe, a Fairbanco gyár mérlegei, Fehér Miklós gépgyár tejgazdasági gépei praktikus berendezésükkel feltűnnek.

A szabadban elhelyezett gépek közül a legnagyobb részt Kühne E. gépgyáros gyártmányai. Itt szomorúsággal kell tapasztalunk, hogy ez a gyár

épen nem nagy súlyt helyezett arra, hogy szép, tökéletes gépeket állítson ki mert legnagyobbbrészt olyan gépek, melyek bejárva a vidéki kiállításokat átö-döttek és nem igen segít az a festék a mivel a tetszetőség kedvéért bemázolták. Az első magyar gazdasági gépgyár a Weitzer gyár, a Technologiai Múzeum, az Alfa Separator igen szépen vannak képviselve mind külön-külön álló pavilonban.

Ezzel befejeztük a makói kiállításra szóló ismertetéseinket. Büszkén tekinthetnek végig a makói iparosok kik a kiállítók zömét képezik ezen a csarnokon melyek az ő fáradságuk gyümölcsét hordják magukban.

Haladjanak előre szilárdan azon az uton a melyre léptek ne nézzenek hátra mert akkor a maradásot, sem nagyon előre, mert akkor a tulkapásokat látják, hanem haladjanak előre, de mindig a kor szellemében.

Akkor azután az anyagi elismerés is koronázni fogja működésüket, a mint most feléjük hangzik az erkölcsi, a teljes a biztató elismerés.

HIREK.

— Babó Lajos a battonyai kerület országgyűlési képviselője városunkba időzik. Beszámoló beszédét e hó 16-án tartja, melyre a szabadelvűpárt elnöksége lapunk hirdetési rovatában közölt meghívót bocsájtotta ki.

— A függetlenségi párt szervezkedése Battonyán. A battonyai választó kerület független elvű választó polgárai e hó 8-án vasárnap d. u. 4 órakor, az Erzsébet-sétányon szervezkedő gyűlést tartanak. Ez alkalommal fogják elhatározni, hogy jelöltül kit kérjenek föl. Mint megbízható forrásból értesülünk Ver t á n Etele föld-birtokosnak ajánlják föl a jelöltséget.

— Brück Ede makói kir aljárásbíró e hó 7-én szombaton városunka időzött.

— Beszéljen . . . Váltson meg . . . Üdvözítsen.

Balogh félretolt egy pálmalombot s látta, hogy Margit keble lázasan emelkedik, ajka vonaglik, szólni akar de nem tud . . .

A nő hirtelen összerezzen, mert zörgést hall a kavicson.

A lázas pirosság helyét az arcán hófehér szín váltja föl, egész testében remeg s aztán fölugrik.

A következő pillanatban férje — Balogh áll előtte.

— Asszonyom! mehetünk haza! — szól a férj hidegen, de reszkető hangon.

— Menjünk, szól a nő, karját nyujtva.

Balogh még egy pillantást vetett a fecsegőre s aztán távozott.

A tágas hintó végigrobogott az uton. Férj és feleség szótlanul ültek egymásmellett. Margit ledobta magáról a prémes felöltőt; melege volt a hintó rekeszében.

Aztán lebozsájtotta a hintó ablakát.

— Margit meghűtöd magad!

— Oh csak hagyja!

— De . . .

— Ne bántsa önt az!

Balogh reszketett, de mikor látta, hogy Margitot köhögési roham fogja el, felhuzta a hintó ablakát s mint egy kódarab hullott vissza a hintó sarkába.

Elvonult előtte életének képe . . .

Fáradalmas munkával gyűjtött vagyont s pénzen akart venni boldogságot. Meglátta Margitot, akinek szépsége napsugár volt.

Nemsokára neki ragyogott ez a napsugár.

Szerette jobban, mint az igazi napsugarát és Margit nem szerette őt . . .

Hazatértek . . . A kastély még fénylett. Négy szolga volt ébren Margitot lakosztályába kísérték.

— Rosszul van ön? kérdé tőle a férj.

Oh nem! Nagyon jól érzem magam — szól az asszony s kacagni akart, de kacaját fojtó, görcsös köhögés némitotta el.

— Orvost! kiáltott Balogh.

— Nem kell — felelt a nő s lerogyott a pamlagra.

A napsugár beragyogott az ablakon. A másik napsugár ottfeküdt a hófehér habos ágyon . . . A láz elvette eszméletét . . .

— Oh igen, szerettem önt, mondá lázalmában . . . Hiába néz rám olyan haragosan ő. Szerettem, szeretlek . . . Nagyon . . .

Balogh ezalatt tanácskozott az orvosokkal.

— Mentsék meg! szól kétségbeesve . . . Hadd szeresse azt a másikat, csak éljen az én egyetlen napsugaram!

A tudomány nem ad föl semmi lehet-

séget — szól az egyik tudós orvos s a másik kettő helyeslőleg bólintott.

A nap fenn volt az égen. A napsugár eltűnt a földről.

Balogh ott térdelt a szép halott ágyánál. Sirt, könnye megáztatta az ágy selymét . . .

Egy szolga nesztelenül közeledett. Ezüsttálczán levelet hozott.

A levél a boldogult nevére volt címezve.

Balogh átvette a levelet; a szolga távozott.

A levél finom borítékán vékony, de férfias vonásokkal volt megírva a cím. A boríték felső sarkában festő paleta s cseset volt.

Balogh mindjárt tudta, hogy a levél kitől jött. A nagy, erős ember egész tagjában reszketett. Szétakarta tépni a borítékot, de szeme megtelt könnyel s újra térdre rogyott az ágy előtt.

A levelet aztán a halott dermett ujjai közé tette.

— Itt van . . . olvasd el! Az a másik küldötte!

Félóra mulva belépett Balogh öcsese.

— Bátyám!

— Te vagy Lajos!

— Vigasztalodjál! Igy talán jobb!

— Mert éppen a legfényesebb napsugár szűnik meg világitani!

— **Dr. Simon Ákos**, a battonyai kir. járásbíró vezetője e héten, kedden érkezett vissza szabadságáról. Örömmel tapasztaljuk, hogy amily megrongált egészséggel távozott annak idején, most épp oly friss jó egészséggel tért vissza körünkbe.

— **Eljegyzés.** Szabó Lajos nyug. járási szolgabíró kedves és nagyműveltségű leányát Elvirát, e hó 2-án eljegyezte Babits Rudolf esztergomi tanító, néhai Babits Rudolf, battonyai róm. kath. kántor fia — Gratulálunk!

— **Petitio a kántor választás ellen.** Mint halljuk Póta József megválasztása ellen petícióval élnek a Fehér pártiak. Azon indokolással, mintha a választást vezető bizottság őket leszavazni nem engedte volna. A collectiv petíciót mintegy 60-an írták alá, s már be is nyújtották a megyés püspökhöz. — Részünkről csak helyteleníteni tudjuk ez eljárásukat, mert ha a pályázók kérvényüket visszavonták, ennél fogva a petitionak nincs helye. — Különben Póta Józsefnek ezzel nem ártanak.

— **Battonyai kiállítók kitüntetése.** A makói kiállításon a következő kiállítók lettek kitüntetve: Weisz Sámuel, Benedek Mihály, és Stroner Ede iparosok kiállítási nagy érem és oklevéllel, továbbá Szabó Elvira, Lung Póráné, Katona Milei kiállítási éremmel.

— **Halálozás.** Részvétellel vettük az alábbi gyászjelentést: Özv. Dima Áronné született Pasaly Krisztina és nevelt fia illetve unokaöccse Pasaly János, úgy saját valamint rokonaik nevében is szomorodottsággal jelentik a jó férjnek, nevelő atya illetve rokonnak Dima Áronnak életének 80-ik és boldog házasságának 54-ik évében, rövid szenvedés után folyó hó 5-én délután 4 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 7-én délelőtt 10 órakor fognak a gör. keleti szerb egyház szertartása szerint a gör. keleti temetőben lévő családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. Béke poraira! Battonya, 1901. szeptember 5-én.

— **Brutális rendőrök** ezim alatt lapunk mult heti számában közölt híre az alábbi „helyreigazító” sorokat vetjük közlés végett. Közöljük szóról-szóra, minden megjegyzés nélkül, már csak azért is, hogy az olvasó közönség fogalmat alkothasson magának; mily niveau áll a battonyai rendőrség. A „helyreigazítás” szól a következőkép:

Brutális rendőrök

Alolított, tisztelettel értesitem a f. olvasó közönséget, hogy a f. hó 1-én érkezett, Battonya és vidéke, 9 számú ujságban, fenti ezim alatt írt hirdetemény, nem felel meg a valóságnak, de egészben rágalmazásnak sem vehető, mert a kidéítés alapján, ki aszt írta a kávéházban áldomást tartalmu pohár mellől, gőzzel fejjel kalap nélkül szalatt, a város ház rendőr szoba elé, valószínű melegevölt, ott a történeteket meg fordítva vette jegyzékbe melyet ő magais beösmér. — (Ezt aligha!)

Az illető urat igazán jövolna egy kis moresra tanítani, mely mores csak akkor lenne igazi ha aszt a rendőrségnél, mint rendőr tanulná, akkor majd nem izgatná a polgárokat, példa a kolozsvári rendőr kapitány urak és rendőrök helyzete

Könyü a ferde hangokat leírni,

hogy csak teljen az ujság, nem meg gondolni, hogy a rendő két tűz között van és szintén ado fizető.

Sziveskedjen a tisztelt ur, nem izgatni, hanem írjon a helyett, egy jót arról, hogy kik berugni szoktak szégyenleni és engedelmeskedni tudjanak, tisztelett a kivételnek de azzal bizonyára több hasznot, hoz a polgárookra.

Battonya, 1901. szept. 4.

Gyaraky Sándor
r. biztos.

— **Öngyilkosság a kukoriczák között.** F. hó 5-én délután 4 óra körül egy aradgáji szolgálégény agyonlötöte magát a kukoricza-földön. Kiment a pesti dűlben fekvő 2-ik számú tanyára s ott a dűl-utól mintegy huszonöt lépésnyire bement a kukoricza közé, lefeküdt a földre s egy régi hátultöltő puskával az állába lött. Mák István battonyai születésű és illetőségű 20 éves szolgálégény az öngyilkos, akit egyéb nyilvánvaló ok híján valószínűleg a lelkiismerete vitt a halálba. Megyült ugyanis baja a redőrséggel, mert nem a legkifogástalanabb életet élte. Mikor Madarász Antal alkapitány az öngyilkosság helyére kiment, Mák már meg volt halva. A golyó az áll jobb részén hatolt be s össze ronsolta a koponya-csontokat és az agyvelőt is.

TANÜGY.

A tanév kezdete. A községi elemi iskolában e hó 9-én, a róm. kath. elemi iskolában pedig e hó 15-én kezdődnek az előadások.

Beiratkozás az ipariskolába. A battonyai alsófoku ipariskolában, az 1901—1902-iki tanévre szóló beiratkozások f. é. szept. 10-től 15-ig delelőtt 8—11 óráig, valamint délután 2—4 óráig a „Klivinyi”-féle tanteremben eszközöltetnek. A rendszeres előadások pedig szeptember 16-án kezdődnek meg. Azonban az összes iparostanoncok szept. 15-én vasárnap délután 3 órakor az ipariskola termében tartoznak megjelenni, amidőn a fegyelmi-szabályok lesznek felolvasva és megmagyarázva.

Minden tanuló tartozik a beiratkozás alkalmával 2 koronát fizetni, melyért egész tanéven át: tankönyvet, rajz- és írószereket kap. Azon tanoncok, kik mult tanévről tandíjhátralékban vannak tartoznak azt a beiratkozás alkalmával lefizetni.

Figyelmeztetnek a f. kereskedő és iparos urak, hogy tanoncaikat ezen idő alatt beiratni el ne mulasztják, mivel ennek elmulasztása esetében a be nem iratkozók a hatóságnak lesznek átadva

Battonya, 1901. évi szept. 8.

Az igazgatóság.

KÖZGAZDASÁG.

Üzleti heti jelentés.

A gabona üzlet irányzata egész héten lanyha volt, a malmok még mindig nem kezdtek hozzá a vásárláshoz, pedig a hozatalok nagyok és így az eladók csak engedménnyel tudták árujukat eladni.

A tengeri törést is a jövő héten sok helyen megkezdik, de az sem fog

a hozzáfűzött reményeknek megfelelni, mivel a mult havi forróság a cső kifejlődéseit megakadályozta, így jóval gyengébb termést várhatunk e cikkből is, mint a mult évben volt.

A kínálat nálunk is meglehetősen volt, elkelt mintegy 3000-4000 méter-mázsa buza, a mult heti árakhoz képest változatlanul:

Buza I. minőségű . . .	7.10	7.20 kor.
Buza II. minőségű . . .	7—	7.10
Rozs	5.70	5.80
Árpa	5—	5.20
Zab	5.60	5.70
Ó-tegeri	4.40	4.50

Az árak 50 kilógrammonként koronára értékben értendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: ifj. Bittera Béla.

1901. kl. 25/9.

Árlejtési hirdetemény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy a battonyai kir. járásbíró hivatali és fogház helyiségei részére 1902. évre szükségelt 73 ⁸/₁₀ köbméter tűzifa biztosítása iránt az árlejtés a bíróság hivatalos helyiségében 1901. évi szeptember hó 30-ik napján délelőtti 11 órakor fog megtartatni.

A szállítás a fenti határidőben fogoda itéltetni.

A szállítás a szerződés jóváhagyás közlésének vételétől számítandó 16 nap alatt teljesítendő.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy ajánlataikat 1901. évi szeptember hó 30-ig ezen bírósághoz tartoznak beadni 40 korona bánatpénz egyidejűleges letétbe helyezése mellett.

Az árlejtési feltételek ezen bíróságnál a hivatalos idők alatt megtekinthetők.

Battonya, 1901. szeptember 4-én.

járásbíró szabadsága

Szél,

kir. albiró mint a járásbíró vezetője.

BATTONYA és VIDÉKE

számára

hirdetések

jutányosan vétetnek fel
a kiahóhivatalban.

MEGHIVÓ.

A battonyai választókerület szabadelvű pártja
f. é. szeptember hó 16-án d. e. fél 11 órakor
 A BATTONYAI ERZSÉBET SÉTANYON
 pártértekezletet tart.

Ugyanekkor fogja a kerület képviselője

Babó Lajos úr beszámolóját

megtartani, a szabadelvűpárt pedig képviselőjelöltjét kijelölni.

Erre a párt tagjai tisztelettel meghívatnak.

Battonyán, 1901. szeptember 7-én

A szabadelvű párt elnöksége.

Lapunk minden egyes előfizetője

karácsonyi * * * * *

* * * * * **ajándékkal**

☞ megkapja teljesen díjtalanul ☜

a „Battonya és Vidéke“ képes naptárát.

E naptár részére hirdetések és egyéb
 közleményeket már elfogad a
KIADÓHIVATAL.